

వేసుల
లక్ష్మణమూర్తి

“జీతాల వెంచలి బోనరు

నిచ్చాలి” అనే నినాదాలేగాని నడుం
లంది పనివెయ్యాలి. మన కంపెనీ
ఆభివృద్ధికోసం రావాలి’ అనేమాటలు
అక్కడ విసజడవు ఇదిగో. మిసర్
గోపాలం ప్రవచనం నీ వటువంటి
ఆక ఏమీ వెట్టుకోవద్దు మన కంపెనీ
లక్షల లక్షలు లాభాలు గడిరోండును
కుంటున్నా వేమో! ఆంధ్రలో తేలే
ఆంధ్రం లో లాభాలనడం ఉన్నప్పుడు
కాబోలు ఆ ఆంధ్రంకి మించిన
లోపాలంకానీ ఉన్నట్లు మనకంపెనీ
ఉన్న వెడతూంటే నేటిది ఇలా
నడిచుకోవాలి. ఆ ప్రయోజనం ఉన్నట్లు
ఉగించి మనకి ఉపకారం చేదామని
కంపెనీ తలవెట్టడంకోసం ఆ లాభా
నుందో తెలుసా? మన కంపెనీ
దివాలా తయ్యం మన ఉద్యోగాలు
ఉడిపోవడం ఒక్కసారిగా జరుగు
తాయి. గత సంవత్సరాంతానికి లాభ
సర్దుదాచుకొనే ఈ ప్రపంచానికి మాకు
నూటపదిహేను రూపాయల ఎద్దాగు
వైసలు నష్టం తేలింది! ప్రయోజనం

"వక-పక... గాత్రం"

కంపెనీ అనేది వే. వె. చిలాటివయ్యా ఎక్కువ
జీతాలకి సంకలాపం వెట్టించుకోని ఉన్నావ జీతాలు
యిచ్చే కంపెనీలు ఎన్ని ఉన్నాయో తెలుసా? మన
కంపెనీ దైర్యం ఉన్న ధర్మం ఉన్నట్లు కాబట్టి
అలాంటి మాయలు చెయ్యడంలేదు. కంపెనీ
శ్రేయస్సును కొడుతూ మనం విశాసంతో నడుం
పంది ఎవరేమూడంటే మనకి జీతాకో, ఈ ఉద్యో
గాలు నడిచి పోతాయి. తెలిసిందికూ! ఆం.
ఇంక నీవు వెళ్ళవద్దు”

“మిసర్ వెంకటాచారి మిసర్ గోపాలానికి
చెప్పిన మాటలన్నీ విన్నారు కదా? ప్రయోజనం
కంపెనీ పేకవేడలాంటిది ఇంక మీ కంపెనీ
మేజనకి విశేషమైన విలువ మేజనంకంటే
ఉన్నది ఎవరేమూడంటే కాలం మీ ఉద్యోగం
నిర్ణయం చేసింది. కంపెనీ పేరింటిండుంటే మిసర్
ఉన్నట్లు చేసింది. కంపెనీ దైర్యం ఉన్నట్లు అవకాశం
ఉంది. ఆంధ్రంకంటే నేను వెళ్ళవచ్చు”
(తెలిపోనీ గంట మోగుతుంది)

“హా! ఎవరూ! అప్పుడు మిసర్ గోపాలా
ఏమిటా, ఏమిటి విశేషం? ఆం. నిప్పు ఉన్న
చేకాలా నాన్నెన్నె ఎందుకు చేకారు? నీదే
బోయింది! కంపెనీకి అది లీసేకారం...
ఎంతటి చేకారు? నేను ముందుగా చెప్పా
ఉన్న చేకారుమాట ఇవేయటం. దీని వలన నేను
తుందో ఉంటుందోకోలేదు నా. వాళ్ళు దీనికి
పోతారు? నేను కనుక్కుంటాలే

ఏమీ వెంకటాచారి! యు ఆర్ ఎ వెట్టి పూర్వ
జ్ఞానంకంటేకో? ఇరవై యేళ్లు సర్వీసుచేసి
నవ్వే ఆఫీసులో బంధోతువేకారం మానేసుకొ
నన్ను అడక్కుండా, నా ఆరుమతి లేకుండా ఆ
పైలు లీసేకారం ఆ కర్మకు యిచ్చాంటో ఆర్
వేమిటి ఆ కర్మం చెయ్యవలసిన ఎవని పుర
మాయి చేకారం ను నువ్వేవడవో నాన్నెన్నె
ఏదైనా అంటే నా బాటై పోయిందిసార్
అలావు తెలిసిచేసే బాటపాలు కాదు. పొగడు
బోతుడనం. ఇంకా యిలాంటిది సహించేదిలేదు.
జాగ్రత్త నువ్వు వెళ్ళొచ్చు”
(తెలిపోనీ గంట మోగుతుంది)

హా! ఎవరూ! దైర్యం ముంద్రామయ్య
గారా? నువ్వే సార్ ...

ఆం తప్ప ఇంటివేషం వచ్చిందంటారా?
చిత్తం, ఎక్కువ మీ అదేదో ఎదుల తొందరలో
ఉన్నట్లుగా యిచ్చుంటాను. చిత్తం విశేషం, చాలా
ఇంపారెంట్ మేజర్ యన్ సార్! వెంటనే
సవరణచేసి దాఖలుచేసుకుంటాను, రిటర్న్ చేయం

పండి

“వీరవీరయ్య ఇట్లంటే వీరవీర పౌరపాణిగా విన్నములునుంటే కాలం మానుకుందలయ్యో అప్పుడేలా జాల్సనా పడింది. చెల్లింకవం దిందీ అట్టవించ ఎంపిందీ కిక్కి మిమ్మ దీర్చి అప్పుకే మేము ఎమ్మలో నిడవలసిన అం పరం కుతులేను వీకోవం నేము జ్ఞాకునొక్క తెచ్చికోవంపెనీ ఎదిలేదు. అదిగో మళ్ళీ అం మాటా ఏదోవి తొందరకోకండి నీలు అలం కావే అమకో. పీతు బుద్ధి లేదలయ్యో యీ తేయ ఎచ్చునా. కూడదా అవి యోచించుకోవడూ. నీ మీదా తోటా తప్ప అంటూనా పౌరపాణిమ ఉంటే మావీమేము పదిలంబు బంటం మమ్మెన రవే మా తప్ప నెంతదామికి అప్పారో యు అర వ పెట్టివేళ్ళి నీ తాపాతు తెలుసుకోని మూలాడు జాల్సనా చెల్లింకవలసిన నమ్మంబు ఉన్నది తీల గాదు, ఎక్కువ తీతగాదు అందదా ఎవూలులే తక్షణం అ దిచ్చుతెచ్చి చెల్లింది నెయ్యోలి”

“అమ్మ! రెనలేనో జాడ .. మిస్టర్ కాత్తీ కావీకర్ వంకరెట్టకొని పెళ్ళిపాటు చేస్తే .. లా గయ్యూ; ఈ సాయంకాలానికి ఆ తగిలంబ్ లెక్కలు తేల్చి చూపాలి ... రిసయ్యో, ఉదయం ఎంటి పనిచేస్తావనయ్యో రెయ్యోకేంకేస్తావో; ఎవరకోవం చేస్తావో నీ దూడీ నువ్వు చెయ్యొంది. నీ భార్యనిల్లొల్లి బోషించుకోదం ఉనికి ఉపకార మన్నుటగా మాటాడకానీమీటి; నువ్వు ఎన్ని గంటలు ఎనిచేలావో. ఎంత శ్రమపడ్డావో అవల్సి మాకవసరంలేదు. శ్రమపడక కాలమీం కాలనేసి కోవి కూర్చుంటే తీల మెపరిస్తారయ్యో; ఆ లెక్కలు సాయంకాలానికి చూ రించేసి తీరాలి. ఆ అంకే తెలిసిందా?”

“అమ్మ! అబ్బి మండుకెంక కరీరామ్మి ఉదు తె క్కంచేస్తోంది ఆ అ (అవులింక) ఏయ్, వెంకయ్యో; ఆ పడకకుర్చీ నాల్సా; కేరీర ఫీన్ అమచ్చు; ఆ అ (అవులింక)

(తెలిపోన గంబ ప్రాగుతుంది)
“అబ్బిమ్మ! కనం ఏకాంక తీసుకోవచ్చు. చూలో; ఎవరూ; డై రెక్కయగారా; సమస్తే నిమస్తే; ఆ అ; పీలుమీదికి విజిటికి వెళ్ళా లంటారా; చిత్రం బదుంబలకి వెళ్ళాలని ప్రోగ్రాం వేసుకునే ఉన్నారా; ఆ అ; ఇప్పుడీ వెళ్ళాలంటారా; (వీరవంగా) చిత్రం ఇప్పుడీ

వెడలుచూపండి: “ ఏయ్ వెంకయ్యో రావోయ్ బాబూ పీలు మీదికి వెళ్ళాలి ఏదీ హేట్ తీసుకోవీలా ఆ క్రయంబో కూలింగ్ గ్లాసెన్ ఉంటాయిమాదు ఎందుకేలా మంచి గోమగు కూడా తీ. గోమర ”

(కాదువళ్ళిగిద్దని ఏమ్మెడ పీల్మీది ఎనిచేసే వచ్చుళ్ళు కూలింక కలకలం విచ్చూయ్య)

అమ్మ! ఎండకాల్సేస్తోంది ఇదిగో వెంకయ్యో ఎవరినోనా వై క్లింమీద పంపి రెండ కాల్డ్రెంకొ తెప్పించు ఈ రేణం పెట్టలో కంకె ఎండినో నీలంబిమే మేలనిపిస్తోంది ఏయ్ ఎవరూ నాళ్ళు పని విడిచిపెట్టే అలా బోతున్నాడు నాయంబుండారోదులు మందోళ్ళు వంక రిట్టు విడింక అక్కడ కాళ్ళురామోనీకాచ్చుంటయ రేయీ మర దగ్గరా మీ చూచు చేపాలు; దీక ఎంతా రెండున్నరకాలి యింతాంటే మేము మీకు మూడు గూసాయలిమ్మిచ్చామరా ఏదో వంకరెట్ట ప్పే దిగి కూర్చుంటే ఎవరూ తీపాకురా మీ తాక బోంది యెక్కా కావినంది ఎం (కాదు వళ్ళి గిద్దని అవీ నాక ఎండావ్చి నునిమ్మ డైపు మిమ్మో వచ్చుంబు లరిపోనీ గంబ వినిపస్తాయి)

“అమ్మ! ఏయ్ వెంకయ్యో పీన్ సీవే చెయ్యమనికూడా చెప్పాలా

ఆ అ ఏమింకయ్యో మోమాన్; ఇప్పుడువెచ్చు నికమేంకయ్యో నీ దార్కిక ఇప్పుగా ఉన్నవంగికి తెలు. నీ యింట్లో ఇబ్బందిగా ఉన్న వంగళి తెలు. కాని ఇది దూర్జీ అయ్యో దూర్జీ ఎంపావెమ్మె అకవారికి ఏదోకమేన గృహ ష్టిద్రం ఉంటూ కంటుంది నమ్మమాదు ఇలా ఇంటిగుమ్మం దిగావం కీ ఇంటివిషయాలన్నీ మంచిపోతామి లకపోకీ ఒక్కరోజాకూడా ఈ అసీగా మోకే చెయ్యలేను. మీరు ఆ సమానా రెంపో ఏలపో అసి గోం పడకారేమిటయ్యో; రెంపు పడితే ఎది వెరగడమేగాని ఎంపే ముందయ్యో. ప్రతి సంవత్సరానికి నాకు నాడు గ్లడు కేజవరీ తివ్వు మిగిలిపోతూకీ ఉంటాయి కా అంబిల్లం ఎంకర్లాల ఎర్షిలలో అదిరే కీన్ కేజవరీతీవ్ ఎలా ఉంటుందోకూడా యిరగమ మచ్చుకీ ఒక్కసారైనా లేటు మాయ్చు చెయ్యలేదు తెలుసో .. ఆ అ ఏమ్మమ్మ! (ప్రెంచిల్పుణా;

డిజానీదియంటే అవ్ ప్రేర వుల్ ఫెల ఒడి డ్దార్. ఎవరికో మూలాడుతున్నావో గుంబుంబకో; నీదవాడవని దయలంది ఉద్యోగమిచ్చాను. వీకంకె బంక కాల్డ్రెంకె వచ్చిరా బొమ్మని. నెన్నే కంటిన్ను చేస్తావంబకా ఈ బొమ్మ; నేమ ఎప్పుడు అంబుకంటే అబ్బుంబు నమ్మి ఈసి తెయ్యగిరిగి ఉండేవాణ్ణి ఎదిలేకాల్ల ఎంబ కెం ఎడి ఎదిలేకాల్ల ఎవర్లతో పదిలేకాల్ల ఒకూనోనో నీ యంకటి నెదివాడు లోకంలొ యింక లేలేలేది కాబోలు యు అర వ పెట్టి కర్కె. గుంబుం బుకో. రేపి మయ్యానికి మమ్మా నీ రోకరీ ఎక్కడ ఉంటారో చూసుకోండి ఈ మానేజరు ఉపాధింక రావ్వి రెంభాదువునావి రోకలక నాన్నే గెటోద ఒక్కరోజా తెంవేమిటోదు. పూ ర్కొ ఉద్యోగ వికే తెలివిచ్చిస్తా; నావకాకంగా ఇంబి ఎగ్గర కూర్చొని ఏక్కొనికి నీవచేసుకుంబుచ్చావి వెళ్ళు, వెళ్ళు

(తెలిపోన గంబ ప్రాగుతుంది)
చూలో; మరీలా; ఆ అ ఏమిటి; అం నొప్పూ; ఏకే; తెంవేకలా ఎంతా; రైలంటి నెనా; అబ్బి ఏదీ ముకుమారమెన కిరం కూడును. ఏరైనా పస్తే ఖరంతలేవు. వెంటిం కాకరీకు పోనీచేసి పంపిస్తా .. ఆ అ అ, నేనూ పచ్చేస్తా నీకు వంట్లో నాగులేకపోతే ఇక్కడ నాకు పనేమీ తోస్తుంది నాడు అంక గనే పచ్చేస్తా

“ఏయ్, వెంకయ్యో డై రెక్కయగారా; అక్కడ లేదూ; ఎక్కడికి దవ్వాడు; వీడికి ఆ సమానం పెతనాలే లెక్కర తీసుకోవీ రా ఇంటికివెళ్ళొ; మీ అమ్మగారి హెల్తు బాగులేదు

“ఏమోయ్ గోపిందూ; పని విడిచిపెట్టి ఇప్పు డీలా వచ్చానేమిటి; .. రమ్మ, రమ్మ, రమ్మ; ఎక్కణ్ణుంచి రోచిచెట్టి ఇవ్వమయ్యో ఈ ఎడ్డా మ్మయ; రాబిదివిట్టి అచ్చు చేసుకోదం నేడ్చు కోవాలయ్యో; ‘పెట్టులుంటున్నామి కనీసంకో ఉన్నామి’ అని వలే ఎదే చెప్పుకోవాలి కిక్కి యడం లేదలయ్యో; తిండి తిలేలేమి అప్పింపో కాకు సాకుకొవి కూర్చుంటే సాగడయ్యో; జీంం ఇప్పడం ఎరకే మాపదిగావి; విన్నూ నీ భార్య నిల్లొల్లి తినిపందం మాంపల్లగాదు నువ్వు తిన్నావా మానా అనేది మాకవసరం మాకు కాలం రంది వని, అప్పికి వచ్చావంటే పీ దూర్జీ నువ్వు ఏవరక చేసుకోవలసిందీ; అడ్డామి రివ్వదానికి ప్రస్తుతానికి అవకాశంలేదు ఇంక మచ్చు వెళ్ళవచ్చు

(తెలిపోన గంబ ప్రాగుతుంది)
“చూలో; డై రెక్కయ గంబనాథగారా; వసు వ్కారమంది ఏమిటిసారే; నా లోవ్ కాంక నైందా; నేను కోరిన పదిలేలా కాంక్షను చేకారా కేంక; మెరీ కేంక; మీ మేలు మరువలేను. ఏదో తమ దయవల్ల గృహవిర్యాణం చేయించు కంటామి కంపెనీవారు నామీద ఎప్పుడూ ఎది పూర్ణ కలాక్షం కూపుతూనే ఉన్నాడు. చిత్రం చిత్రం. వెంటే”

మన ఆనందమునకు వరమావరి పూర్వార్ గృహము నిరోగముయన కరీరము ఆనంద విలయము. వ్యాధిని ప్రేరేపించు కక్షలు అనంతము-వాటికో పోరాసి గెల్చుటకు

అంబేశ్వర ఆయుర్వేద ఫార్మశీ (రిజిష్టర్డ్)

హెడ్ క్వార్టర్స్ : మా య ట్ టు, ప.గో. జిల్లా, (ఆం.ప్ర)

శ్రీవారి మందులు పూర్తిగా ఆధారపడదగినవి. వెంటనే వ్రాసి సుఖింపుడు.

